

Неда и Самовила.

Отъ Струга.

Киписала бѣла Неда,
Да ми одитъ на планина
На планина со промена,
Да променитъ деветъ браќа,
И десето братучеда.
Недѣ ѿ сѣ вода спило;
И 'и воритъ деветъ браќа
И десето братучеда:
„Менѣ ми сѣ вода спило,
Кѣде иматъ студна вода?“
И ѿ ворѣтъ деветъ браќа
И десето братучеда:
„Слези, Недо, подъ планина,
Тамо иматъ два кладенца,
Еденъ студенъ, други тополъ;
Студени—отъ за пиеніе,
А топли—отъ за переніе.
Тамо иматъ жѣлто цвѣке,
Жѣлто цвѣке Самовилско,
Самовилско самогорско.

Малу Неда не дочула,
И ми слегла подъ планина,
Сѣ напила студна вода,
Изгазила жѣлто цвѣке
Жѣлто цвѣке Самовилско,
Самовилско самогорско.
ѿ дойдо'е Самовили
Самовили самогорски:
„Дай ми, Недо, цѣрни очи!“
„Айви віе Самовили,
Самовили самогорски!
Да изигралъ денъ Лазара,
Денъ Лазара, денъ Велигденъ,
Денъ Велигденъ, денъ Дюргев-денъ;
Денъ Гюргев-денъ, денъ Петров-денъ,
Денъ Петров-денъ, денъ Спасов-
денъ.“

ѣ оста'и да изигратъ
Да изигратъ, да испеитъ.

Ангелина и морска Самовила.

Отъ Прилепъ.

„Ангелино Самовилска золво!
Не 'оди во гора, не бери ми билки,
Не бери ми билки, не суши ми гора,
Не суши ми гора, брата да лекуешъ;
Братъ сѣ не лекуетъ.
Брата ти любитъ морска Самовила;
Ако не веру'ашъ, изкачи сѣ горе,